

kalvan kokoaminen ja huolto

Yleistä
 Sääntöjä aseesta
 Tarvittavat työvälineet
 Aseen rakentaminen työvaiheittain
 Aseen huoltaminen
 Yleisimmät viat
 Vian etsiminen
 Aseen korjaaminen
 Vartalojohto
 Varaosapakin sisältö
 Lopputoteamuksia

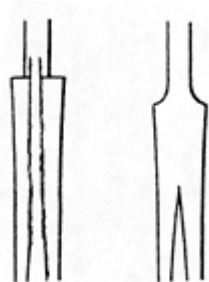

VARUSTEET

Yleistä

Miekkailuvälineiden ja varusteiden hankkiminen tapahtuu yleensä ostamalla. Jotta aseita koskevia sääntöjä noudatettaisiin, ei juuri jää muuta mahdollisuutta kuin kääntyä kauppiaan puoleen. Näin on varsinkin silloin, kun hankitaan ensimmäistä varustekertaa. Myöhemmin on mahdollista rakennella aseita käyttäen hyväksi vanhemmista, jo rikkoutuneista aseista yli jääneitä osia. Tällöin vain rikkoutuneen osan tilalle ostetaan uutta.

Urheilumiekkailussa käytettävän kalvan hinta vaihtelee käyttövalmiina hieman yli sadasta markasta noin seitsemäänsataan markkaan. Kalleimmissa aseissa täytyy jo olla kansainvälisissä kilpailuissa vaadittava ns. FIE -terä, jonka materiaali on erikoismetallia (maracing). Samat valmistajat myyvät myös ns. tavallisia teriä. Ne on tarkoitettu harjoituksiin ja kansallisiin kilpailuihin, joissa FIE -teriä ei vaadita.

Terä voi olla joko sähköterä tai ns. kylmä terä. Kyse on tällöin siitä, voidaanko terään kiinnittää kilpailuissa tarpeellinen sähkömerkitsijälaitteen merkkivalon sytyttävä kärkikappale ja teräjohto vai ei. Kylmästä terästä puuttuu yleensä myös kärkikappaleen alle jäävä ura, jota pitkin sähköaseen teräjohtot kulkevat kärkikappaleen sisältä ulos, sekä ura kokillin läpi vievästä terän ruodista. Koska harjoitus- ja oppituntiaseena voi käyttää tavallista sähköasetta, on suositeltavinta hankkia pelkkiä sähköteriä.

Ase, jota voidaan käyttää merkitsijälaitteen kanssa, on sähköase. Vastaavasti ase, joka ei toimi sähköllä, on kylmä ase. Tästä johtuu sanonta, että otellaan kylmää, kun merkitsijälaitte ei syystä tai toisesta ole käytössä.

Välinevalmistajilla on jokaisella omat mallinsa kokilleista, kahvoista, sisäpistokkeista ja muttereista, joilla kahva kiinnitetään ruotiin. Sääntöjen mukaisen rakenteen vuoksi ne yleensä ovat yhteensopivia keskenään, mutta erityisesti muttereiden kohdalla voi olla suuriakin eroavaisuuksia. Siksi kannattaa miettiä, mitä merkkiä hankkii, jotta voi paremmin hyödyntää jo olemassa olevat varaosansa, tai toisaalta ei sitoudu vain yhteen malliin, jota saa vain tietyltä valmistajalta.

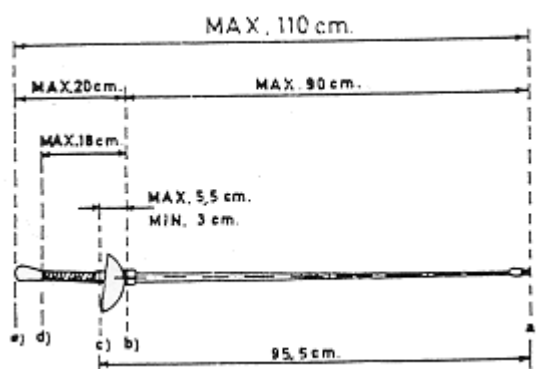
Valitessa terää on syytä vertailla ja kokeilla terän painoa, terän jäykkyyttä ja terän taipuisuutta.

Terän paino saattaa vaihdella selvästi, samoin kuin miekkailijan mieltymykset tässä suhteessa. On pyrittävä huomioimaan se, että valmiin asean tasapaino olisi paras mahdollinen. Siihen vaikuttaa terän lisäksi mm. kahvan materiaali. Yllätyksiä saattaa aiheutua, kun ase kootaan. Kokemus on tässäkin paras opettaja.

Terän jäykkyys ja taipuisuus ovat todettavissa painamalla terää lattiaa vasten ruodista aseotteella. Optimaalinen taipuisuus olisi sellainen, jossa terän kärkikolmannes muodostaa kaaren. Mahdollista on, että terä kaartuu täysin puolikaaren muotoon. Myös kulma, jossa terää painetaan lattiaan, vaikuttaa taipumiseen. Jäykkyys tai notkeus on samanlainen mieltymyskysymys kuin painokin. Taipumisella puolestaan on vaikutusta terän käyttöikään. Terässä ei saisi olla selviä kaartumia sivusuunnassa tai mitään selviä epätasaisuuksia. Sähköterässä on oltava riittävän syvät urat kärjessä ja ruodissa, joihin teräjohto voidaan liimata niin, ettei se jää iskuille alttiiksi.

Vaikka terä valittaisiin kuinka huolella, sen käyttöikään vaikuttaa erityisen paljon tapa, jolla sitä käytetään ja kuinka sitä huolletaan. Metalliväsyä käytössä, joten yksikään terä ei ole ikuinen. Metallissa voi olla virheitä, joiden vuoksi ase napsahtaa poikki kaikista varotoimenpiteistä huolimatta jo ensimmäisessä pistossa. Paras ja virheettöminkään terä ei kestä taipumista väärään suuntaan: opettele siis pistämään oikein.

Sääntöjä aseesta

Kalvan yleiset vaatimukset on esitetty miekkailusäännöissä. Aseiden suurin sallittu kokonaispaino käyttövalmiina on 770 grammaa. Suurin pituus puolestaan on 110 senttiä. Terä on teräksestä ja sen poikkileikkaus on kolmion muotoinen ilman teräviä särmiä. Sen on oltava mahdollisimman suora ja se kiinnitetään uurre ylöspäin.

Kaarevuus on sallittu vain pystysuorassa tasossa ja suurimmillaan se saa olla 1 senttiä. Terän suurin pituus on 90 senttiä. Mikään terän kolmesta pinnasta ei saa olla leveydeltään yli 24 millimetriä. Aseiden mitat mitataan kärkeä sisään painamatta.

Kokillan reunan on oltava ympyrän muotoinen, halkaisijaltaan alle 13,5 senttiä. Sen syvyys on 3--3,5 senttiä.

Tarvittavat työvälineet

Paitsi varsinaisia varaosia tarvitaan myös työkaluja ja tarveaineita. Kokemus osoittaa jokaiselle, mitä välineitä on syytä pitää jatkuvasti mukana ja mitä voi säilyttää muualla. Listaassa tässä välineitä, jotka mielestäni ovat tarpeellisia aseiden rakentamisessa, huoltamisessa ja vian etsimisessä. Työkaluihin kannattaa uhrata hieman rahaa tinkimättä laadusta, sillä kunnolliset työkalut kestävät paremmin käyttöä ja niillä on miellyttävämpi työskennellä.

Ensimmäiseksi hankitaan yleensä pieni ruuvimeisseli kärkiruuvien

kiristämiseen. Suositeltavin malli on ns. optikkomalli. Sen kärjen materiaalin on oltava riittävän jäykkää kestämaan kovaakin vääntöä meisselin pienestä koosta huolimatta. Kärjen ruuvit saattavat joskus olla hyvinkin tiukasti kiinni.

Kahvan kiristämiseen tarvitaan mutterin mallista riippuen joko ns. kuusiokoloavain tai suurempi ruuvimeisseli.

Ruuvimeisseleitä on oltava paria kokoa. Vartalojohdossa on ruuveja, joihin kärkiruuvimeisseli on liian pieni. Sisäpistokkeen naaraspistokkeet kiristetään melko suurella ruuvimeisselillä. Sen voi tosin tehdä myös rautasahan pyöreällä päällä tai vaikkapa kymmenpennisellä.

Viiloja olisi hyvä olla vähintään kolme: Halkaisijaltaan 6 millin pyöreä viila on tarpeellinen kahvan ja kokillin reikien viilaamiseen. Pienempi pyöreä viila kelpaa tarkempaan työskentelyyn. Tasainen, noin peukalonlevyinen viila tarvitaan terän hartioiden ja ruodin viilaamiseen.

Pihtejä tarvitaan vartalojohdon ja teräjohtojen katkaisuun. Sakset ovat tarpeen eristysnauhojen ja eristinputkien katkaisussa. Myös veitsi voi olla hyödyllinen.

6 millin jakoavaimen tarvitset kärkihylsyn kiristämiseen. Myös muita kokoja on hyvä olla saatavilla. Tärkeimmät ovat 4, 5 ja 8 millia.

Liima kuuluu valikoimiin teräjohtojen kiinnitysaineena. Sitä on hyvä pitää saatavilla kahta laatua: Eri Keeper on paras yleisliima, sillä se on helppo levittää, terän voi puhdistaa helposti, se säilyy mainiosti ja se on halpaa. Pikaliimaa tarvitset kun teräjohto on väliaikaisesti saatava pysymään urassa, esimerkiksi se irrottua kesken kilpailun. Koska pikaliima on hankala irrottaa, sillä ei kannata liimata teräjohtoa koko pituudelta. Koska liima kuivuu nopeasti, kannattaa olla tarkkana, että johdot saa liimatessa nopeasti ja tukevasti uran pohjalle.

Kolvia voi tarvita vartalojohdon tinaamiseen ja miekkailumaton korjaamiseen. Kolvin kärki saa olla kapea. Juottamiseen on saatavilla tinaa, joka on ohuena lankana rullalla. Sillä on helppo juottaa siististi pienetkin kohteet.

Hiekkapaperia tarvitaan terän puhdistamiseen ja hiomiseen. Karkeudeltaan paperia saa olla suhteellisen hienoa.

Sytkäriä tarvitaan lakan polttamiseen pois teräjohtoista. Teräjohtoa liimatessa voi tulitikuista olla apua.

Rautasaha tarvitaan teräruodin ja kahvan lyhentämiseen. Teriä kannattaa pitää varalla.

Asetoni on liotin, jolla teräksestä saadaan irti rasva ja liimat. Sitä myydään rautakaupassa ja apteekissa. Asetoni haihtuu erittäin helposti, joten pullo on pidettävä kunnolla suljettuna, kun ainetta ei käytetä. Se on myös tulenarkaa, joten tulta on syytä käsitellä varoen asetonin käytön jälkeen. Tuuletus on syytä järjestää hyvin, sillä aine ei tee hyvä hengityselimille eikä iholle.

Hiomakumi on terän puhdistamisessa kätevä apuväline. Niitä myyvät miekkailuvälinekauppiat.

Eristinputkea, johon teräjohto mahtuu juuri ja juuri, saa kumi- ja muovitavaroita myyvistä kaupoista ja tietenkin miekkailuvälinekauppialta. Sitä tarvitaan noin kymmenen senttiä per

johto, joten vuosittain sitä tuskin kuluu montakaan metriä. Saatavilla on myös eristinputkia, jotka lämmitettäessä kutistuvat tiiviisti teräjohton ympärille.

Eristysnauhaa tarvitaan apuna teräjohtoja liimatessa.

Aseen rakentaminen työvaiheittain

Tarvittavat osat ja työvälineet varataan saataville. Aseen rakentaminen tapahtuu vaiheittain. Lue kaikki ohjeet kertaalleen läpi, ennen kuin aloitat.

1. Terän muokkaus

Terä puhdistetaan rasvasta ja liasta, sekä mahdollisesta liimasta, jolla entinen teräjohto siihen on ollut liimattuna. Uusi terä vedetään muutaman kerran lattian ja kengänpohjan välistä, jolloin kitka lämmittää sen, ja se voidaan taivuttaa hieman kaarevaksi.

Kokilli sovitetaan terään. Tarvittaessa viilataan terän hartiat niin, että kokilli sopii paikalleen tarkasti. Sovittamisen jälkeen kokilli asetetaan toistaiseksi sivuun.

A) Terän hartiat ennen viilaamista

B) Viilaamisen jälkeen

Kahva sovitetaan ruotiin. Mikäli ruotia on lyhennettävä, se sahataan poikki rautasahalla huomioiden sisäpistokkeen, kokillin ja prikan vaatima tila. Myös kahvaa voidaan lyhentää, sillä mitä lähempää kokilli kahvasta saa otteen, sitä "nopeampi" ase on. Sovittamisen jälkeen myös kahva asetetaan toistaiseksi sivuun.

Ruoti viilataan pyöreäksi ja siihen tehdään 6 millin kierteet mutteria varten, ellei niitä ole siinä valmiiksi. Jengaus tapahtuu niin, että jenkapakkaa käännetään kierros myötäpäivään, puoli kierrosta taaisin jne. Näin irtoava metalli katkeilee, eikä muodosta pitkää jousimaista palaa. Jengasta tulee suora eikä kitkan vaikutus ole niin suuri kuin väännettäessä pakkaa pelkästään myötäpäivään. Myös jenkapakka kestää kauemmin näin käytettynä. Jengaus on taito-, ei voimalaji.

A) Terä ennen jengausta

B) Jengauksen jälkeen

Terä puhdistetaan metallinsiruista ja pyyhitään asetonilla.

2. Kärkikappaleen kiinnittäminen terään

Tarkista, että kärkihylsyn sisällä ei ole vanhasta teräjohtosta muovisia osia, liimaa tai muita roskia, jotka aiheuttaisivat sen, että kärki ei mahdu hylsyn sisään.

Kärkihylsy kiinnitetään terään ja kiristetään 6 millin jakoavaimella. Varmistuksena kannattaa käyttää liimaa, mutta silloin on syytä varoa, ettei hylsyn sisällä oleva reikä töhriinny liimaan.

Kun kärkihylsytä kiristetään, on vaarana että se tai terän kärki halkeaa. Näin käy, jos hylsy kierretään liian tiukalle. Koska kärkihylsyn on kuitenkin pysyttävä liikkumatta kiinni terässä, sen on kuitenkin oltava riittävän kireällä. Kiristettäessä sitä on yritettävä tuntea kohta, jota pidemmälle ei pidä vääntää.

3. Teräjohton liimaus

Teräjohto oiotaan mahdollisimman suoraksi ja pujotetaan varoen kärkihylsyn läpi. Terän uran reuna hylsyn sisällä saattaa raapia teräjohton suojalangan ja lakan, jolloin johto on pilalla, koska ase maadoittaa jatkuvasti. Teräjohton kärkikappaletta vedetään varovasti langoista ja painetaan kärkihylsyn päästä esimerkiksi pienellä ruuvimeisselillä, että se varmasti painuu hylsyn pohjalle.

Seuraavaksi varmistetaan, että teräjohto kulkee suorassa uran pohjalla. Teräjohton päät kierretään ruodin pyöreän osan ympärille ja terä asetetaan kaarelle, jolloin johto kiristyy suoraksi uraan. Jos kaarevuus on liian suuri, johto saattaa katketa.

Terän uraan levitetään tasainen kerros liimaa, varmistaen ettei väliin jää ilmakuplia. Aivan kärjen viereen ja vastaavasti aivan terän hartioiden kohdalle uraan asetetaan pystyyn tulitikun puolikas, joka painaa johdon uran pohjalle liiman kuivumisen aikana. Tulitikut pysyvät paikallaan eristysnauhan avulla.

Liiman roiskeet pyyhitään pois. Pyritään siihen, että liimaa on vain urissa, sillä se on eriste, joka mahdollistaa osumavalon syttymisen vastustajan kärjen osuessa siihen. Liiman annetaan kuivua rauhassa. Eri Keeperiä käytettäessä kannattaa muistaa, että johdot maadoittavat, jos liima on vielä märkää.

4. Aseen kokoaminen

Kun liimaus on kuivunut, ase voidaan koota.

Jos mahdollista, terä asetetaan ruuvipenkkiin kärki alaspäin, mutta homma onnistuu ilman ruuvipenkkiäkin. Teräjohtot kierretään ruodin ympäriltä auki varovaisesti ja oiotaan suoraksi.

Eristinputket pujotetaan paikalleen suojaamaan johtoja. Niiden tulee ylettyä kokillin alle, eli siis uraan, joka on terän hartioiden kohdalla. Sen sijaan on vältettävä eristinputken asettamista niin, että se näkyy selvästi kokillin alta, sillä seurauksena voi olla vastustajan osumavalon syttyminen, kun vastustajan terä osuu siihen.

Kokilli asetetaan paikalleen, paras suoja rystysille -asentoon. Teräjohtot pujotetaan kokillin reiässä olevan uran läpi.

Sisäpistoke asetetaan paikalleen, teräjohtot pujotettuina siinä olevan reiän läpi. Ruodissa oleva ura tarjoaa teräjohtoilta kulkutien kokillin ja sisäpistokkeen reikien läpi niin, etteivät ne hankaudu poikki.

Teräjohtot katkaistaan sopivan pituisiksi, poltetaan päistään ja hiotaan hiekkapaperilla niin, että saadaan niissä oleva suojalanka ja lakka pois. Johdot kiinnitetään sisäpistokkeen naaraspistokkeisiin yleensä kiertämällä. Johto saadaan tiukalle ruuvaamalla varovaisesti naaraspistoketta. Jos sisäpistokkeessa on ura tai urat teräjohtoja varten, johdot tuodaan sen läpi. Sisäpistoke tulee kämmenen puolelle.

Kahva työnnetään kokillityynyn läpi ja asetetaan paikalleen. Teräjohtot kulkevat kahvassa olevan kolon läpi, jolloin ne eivät hankaudu poikki, kun

kahva kiristetään mutterilla ruotiin. Ellei kahvassa ole valmiiksi kyseistä koloa, se tehdään viilaamalla. Kokillityynyn tehtävänä on pehmentää sormille tulevia iskuja ja suojata sen alla kulkevia teräjohtoja.

Mutterin ja kahvan väliin laitetaan yksi tai useampia lukkoprikkoja, joiden tarkoitus on estää kahvaa löystymästä asetta käytettäessä.

Jos käytetään suoraa kahvaa, ei aseessa ole mutteria vaan nuppi.

Ennen kuin kahva lopullisesti kiristetään paikalleen, tarkistetaan että aseessa on sopiva kulma. Kun ase on kädessä sikstiliinjassa, sen kärjen tulisi asettua miekkailijan jalkojen kautta kulkevalle suoralle. Ylös-alas-suunnassa aseeseen tulisi olla melkein vaakasuorassa. Tähän tietenkään vaikuttaa ranteen asento, joten jokaisen miekkailijan ase on tässä suhteessa yksilöllinen. Kulman tarkoitus on osaltaan helpottaa piston antamista niin, ettei ase taitu väärään suuntaan.

5. Kärjen kiinnittäminen ja säätäminen

Ase asetetaan kokillistaan jotain tukea vasten, ettei se pyöri kokillinsa varassa.

Kärkihylsyn sisään laitetaan suurempi jousi, jonka tulee mahtua sinne kokonaan eli jousen yläreuna jää kärkihylsyn reunan tasalle. Suuren jousen tehtävänä on palauttaa kärki ylös piston jälkeen. Suuren jousen on kestävä 750 gramman paino niin, että se vielä kykenee nostamaan kärjen, jolloin merkkivalo sammuu.

Pieni jousi kierretään kärkeen niin, että tasainen pää jää näkyviin. Kärjen säätäminen tapahtuu niin, että pikkujousta kierretään myötäpäivään, jolloin sen vapaana olevan osan pituus lyhenee. Jos pituutta tarvitaan lisää, jousi vaihdetaan uuteen, sillä venytetty jousi ei ole luotettava, vaan se saattaa jo yhden piston jälkeen olla uuden säädön tarpeessa. Tällöin miekkailija ei koskaan tiedä, toimiiko ase seuraavasta pistosta oteltaessa.

Pienen jousen säätö on tehtävä niin, ettei ase sytytä merkkivaloa ennen kuin kärki on alle puolen millin päässä pohjasta.

Kärki kiinnitetään kahdella kärkiruuvilla. Itä- ja länsimaisissa kärjissä on hieman erilaiset ruuvit, joten on syytä olla tarkkana mitä ruuveja käyttää.

Kun kärki on säädetty, aseeseen tulee sytyttää merkkivalo painettaessa kärki esimerkiksi kämmentä vasten. Maadoitusvalo ei saa palaa samanaikaisesti. Ase on nyt käyttövalmis.

Aseen huoltaminen

Ennen ottelua ase on syytä lämmittää vetämällä terää kengänpohjan ja lattian välistä, jolloin se lämpenee kitkan avulla tai laittamalla ase esimerkiksi lämpöpatteria vasten. Lämmin terä taipuu paremmin ja pysyy pidempään ehjänä. Vastaavasti lämmittämätön terä katkeaa helpommin.

Ruoste ja muu lika syytä poistaa terästä ajoittain esimerkiksi hiomakumilla. Aseen säilyttämistä yhdessä hikisten vaatteiden kanssa tai muussa kosteassa säilytyspaikassa on syytä välttää. Samoin sisäpistokkeen kosketuspinnat täytyy puhdistaa ajoittain liasta. Ne myös hapettuvat, mikä saattaa aiheuttaa kontaktiongelman eli sen ettei ase maadoita tai sytytä osumavaloa. Tilapäisesti kosketusta voi parantaa kostuttamalla kontaktipinnat esimerkiksi syljellä.

Kokilli on puhdistettava liasta ja ruosteesta, joka voi johtaa osumavalon syttymiseen maadoittamisesta huolimatta. Sama aseeseen kärkikappaletta.

Eristävää likaa voi olla myös aseeseen kärjessä. Lisäksi on syytä silloin tällöin kiristää aseeseen kärkiruuvit. Ne löystyvät itsestään, kun aseeseen kohdistuu iskuja. Sääntöjen mukaan molempien kärkiruuvien täytyy olla paikoillaan.

Yleisimmät viat

Joitakin vikoja esiintyy säännöllisesti. Paras apu niitä vastaan on se, että aseista huolehditaan hyvin. Koska aseet kuitenkin ovat käyttötavaraa, ei vikoja voida koskaan täysin välttää.

1. Ase ei maadoita, jolloin vastustaja saa osuman pistettyään kokilliin tai terään. Syynä voi olla lika aseeseen pinnalla tai vastustajan aseeseen kärjessä, jolloin eristävä pinta estää maadoitusta toimimasta. Myös kova pisto kokilliin saattaa sytyttää osumavalon. Tämä johtuu siitä, ettei kärki ehdi liikkua takaisin ulos ison jousen voimasta yhtä nopeasti kuin kosketus kokilliin katkeaa. Tällöin ei vikaa voida todeta, vaikka kärkeä pistettäisiin kokilliin useita kertoja. Vielä on mahdollista, että sisäpistokkeen maadoituspinta on irti tai likainen.

2. Ase maadoittaa pistettäessä tai koko ajan eli pieni keltainen valo palaa merkitsinlaitteessa. Syynä voi olla johdon hankautuminen poikki tai pienen jousen vääntyminen niin, että sen ja kärkihylsyn välillä on kontakti. Vika saattaa korjaantua jälkimmäisessä tapauksessa, kun kärkeä lyödään lattiaan sivusuunnassa. Mikäli teräjohtojen liima on märkää, voi ase maadoittaa.

3. Ase on täysin mykkä. Teräjohdot ovat poikki, lakka polttamatta tai sisäpistokkeen kosketuspinnat hapettuneet.

Usein on varmintä, että aseeseen liimataan uusi teräjohto, kun on hiemankin epävarmaa onko johto ehjä vai ei. Aseeseen on aina voitava luottaa. Ennen kuin tähän ryhdytään, on tietysti tarkastettava mahdolliset viat, jotta välttyttäisiin turhalta työltä.

Vian etsiminen

Vika etsitään läpikäymällä koko järjestelmä. Aina ei vika nimittäin ole aseessa tai vartalojohdossa, vaan se löytyy kelasta, välijohtosta tai jopa aparaatista.

Kun ase ei anna osumamerkkiä:

1. Kokeillaan aseeseen toimiminen pistämällä varovaisesti esimerkiksi lattiaan. Ase voidaan kiinnittää vastustajan puolelle, jolloin se saattaa toimia normaalisti.

2. Irrotetaan vartalojohto, yhdistetään metallilla kaksi toisiaan lähinnä olevaa urospistoketta. Jos osumavalon syttyä, vika on todennäköisesti aseessa.

3. Irrotetaan vartalojohto kelajohdosta, yhdistetään metallilla kelajohdon kaksi toisiaan lähinnä olevaa naaraspistoketta. Jos osumavalon syttyä, vika on mahdollisesti vartalojohdossa.

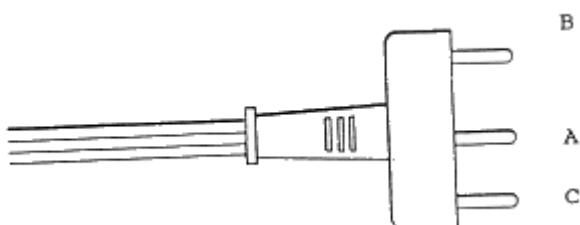
Aseen korjaaminen

Aseen korjaaminen tarkoittaa yleensä uuden teräjohtojen liimaamista, mutta joskus on mahdollista paikallistaa vika ja korjata se liimaamatta uutta teräjohtoa. Kärkeä voidaan myös korjata tai säätää uudelleen ilman koko aseeseen uudelleenrakentamista.

Ennen kilpailuja on syytä uhrata aikaa aseiden tarkastamiselle, jolloin säännöt ja sääntöjenmukaisuus voidaan todeta, ja korjaamiseen jää aikaa.

Vartalojohto

Vartalojohtoa tarvitaan yhdistämään ase kelan johtoon, ja sitä pidetään miekkailutakin alla. Sen yleisin vika on katkeaminen aivan pistokeosan vierestä, kun sitä taivutellaan ja ja vedetään johdosta kiinni pitäen irti sisäpistokkeesta tai kelan pistokkeesta.

Varaosapakin sisältö

Varaosapakin on syytä sisältää ainakin kärkiruuveja, jousia ja ehkä jopa kärkikappale, sillä käytettäessä asetta kärki aina silloin tällöin saattaa irrota ja kadota. Priikkoja ja muttereita on hyvä olla ylimääräisiä. Osia alkaa kertyä välittömästi, kun miekkailija hankkii toisen aseensa.

Lopputoteamuksia

Aseen rakentamisessa ja huoltamisessa paras opettaja on kokemus, ja varmaankaan kukaan ei voi välttää tekemästä kaikkia virheitä vähintään kerran. Kannattaa silti olla optimisti, sillä tekemällä itse aseensa säästää parhaimmillaan yli puolet sen hinnasta verrattuna valmiina ostettuun. Pitää kyllä paikkansa, että esimerkiksi kärkikappaleet on syytä uusia säännöllisesti. Ne nimittäin kuluvat, ja kuluneina saattavat toimia epäluotettavasti.

Katkenneita teriä EI voi korjata. Turvallisuuden vuoksi on tässäkin syytä mainita, että katkenneet terät ovat vaarallisia ja ne on toimitettava niille tarkoitettuun paikkaan. Missään tapauksessa niitä ei saa jättää miekkailusaliin, jossa joku asiaa ymmärtämätön saattaa saada niillä aikaan arvaamatonta vahinkoa.

VARUSTEET

ETUSIVU | UUTISET | HARJOITUKSET | ALKEISKURSSIT | KILPAILUT | SEURA |
MIEKKAILU